

پژوهشنامه خراسان بزرگ

شماره ۳۱ تابستان ۱۳۹۷
No.31 Summer 2018

۸۵-۹۶

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۸/۰۲/۰۸

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۱۰/۱۱

نمادهای هویت ملّی ایران و افغانستان در کتاب‌های تاریخ دهم و یازدهم

- ﴿ سعید عظیمی: کارشناس ارشد تاریخ ایران بعد از اسلام، دانشگاه فردوسی مشهد
- ﴿ مصطفی لعل شاطری: دانشجوی دکتری تاریخ ایران بعد از اسلام، دانشگاه فردوسی مشهد

Abstract

Today, national identity is one of the important issues in developmental programs of any country. Meanwhile, the ministry of education plays an important role in introducing the national identity as the most important unit that grants identity to the community. In this regard, one of the influential academic courses is history, which shows the past identity of a society to make it tangible and understandable in a group of community members who are in the age range of finding their identity. This study is a descriptive and analytical research performed to determine the symbols of national identities of Iran and Afghanistan in the 10th and 11th-grade history books in the field of literature and humanities. In addition, it was aimed to show the level of attention to this issue and the consequences of lack of attention to highlighting these symbols. Results obtained by quantitative analysis using SPSS version 18 demonstrated that the national identity symbols of Iran and Afghanistan presented in the mentioned books had a mutual origin in terms of culture and history and included the flag, national anthem, religious celebrities, national celebrities, customs, literary books, historical works, and buildings. Evidently, the level of using national identity symbols was higher in history books of Iran at each grade, compared to the history books of Afghanistan. Among the symbols, the most attention has been paid to national celebrities and historical works and buildings of the two countries.

Keywords: National Identity, Iran, Afghanistan, Ministry of education, History Book

چکیده

امروزه هویت ملّی یکی از مقوله‌های مهم در برنامه‌های توسعه‌ای هر کشور محسوب می‌شود و در این بین سازمان آموزش و پرورش به عنوان یکی از مهم‌ترین نهادهای هویت‌بخش جامعه، نقش مؤثری در شناساندن هویت ملّی را بر عهده دارد. از جمله دروس تأثیرگذار در این زمینه، تاریخ است که بیانگر هویت گذشته یک اجتماع برای آشنای و ملموس‌سازی آن در میان قشری از جامعه می‌باشد که در سینین هویت‌یابی قرار دارند. هدف این پژوهش با تکیه بر روش توصیفی-تحلیلی پاسخ به این پرسش می‌باشد که نمادهای هویت ملّی در کتاب‌های تاریخ ایران و افغانستان در پایه دهم و یازدهم در رشته ادبیات و علوم انسانی چه بوده و میزان توجه به آن‌چه میزان است و متعاقباً عدم توجه و یا پرزنگ‌سازی این نمادها چه آثاری را به همراه خواهد داشت؟ یافته مبتنی بر تحلیل کمی با بهره‌گیری از نرم افزار SPSS 18 حاکی از این است که نمادهای هویت ملّی در کتب تاریخ دیبرستان دو کشور ایران و افغانستان که از نظر فرهنگی و تاریخی دارای ریشه‌ای مشترک می‌باشند شامل پرچم، سرود ملّی، مشاهیر مذهبی، مشاهیر ملّی، آداب و رسوم، کتب تاریخی ادبی و آثار و اینیه تاریخی می‌گردد و متعاقباً میزان بهره‌گیری از نمادهای هویت ملّی در کتاب‌های تاریخ ایران در هر پایه بیشتر از کتاب‌های تاریخ افغانستان بوده و در بین نمادهای مشاهیر ملّی و آثار و اینیه تاریخی بیشترین سهم تأکید و توجّه در کتاب‌های تاریخ دو کشور را به خود اختصاص داده‌اند.

واژگان کلیدی: هویت ملّی، ایران، افغانستان، آموزش و پرورش،
کتاب تاریخ

مقدمه

هویت ملّی درس تاریخ است. آموزش تاریخ به دانشآموزان، راهکار مناسبی برای آشنایی آنان با هویت ملّی و ایجاد حسِ انسجام و همبستگی است و به همین دلیل تا حد زیادی کتاب‌های تاریخ بهمثابه ابزاری برای ایجاد وحدت ملّی کاربرد دارند (عسکرانی، ۱۳۸۹: ۱۶).

پیشینه پژوهش

در چند دههٔ اخیر، در حوزهٔ بررسی مؤلفه‌های هویت ملّی در کتاب‌های درسی افغانستان و ایران پژوهشگرانی در پایان نامه‌های دانشگاهی به آن توجه داشته‌اند، از جمله غلامی در بررسی کمی و کیفی مقولهٔ منافع ملّی در کتب درسی نظام آموزشی افغانستان (۱۳۹۲-۱۴۰۳)، واعظزاده در جایگاه هویت ملّی در کتاب‌های درسی پایهٔ ۱۱، ۱۰ و ۱۲ در افغانستان، پیروزه در تحلیل کتاب‌های فارسی دورهٔ شش سالهٔ ابتدایی بر پایهٔ اجزای هویت ملّی با توجه به جایگاه هویت ملّی در آموزش و پرورش ایران در سال ۱۳۹۵، امیری در ترسیم هویت ایرانی در کتاب‌های درسی ادبیات فارسی و تاریخ مقطع متوسطه ایران از سال (۱۳۴۴-۱۳۲۰)، خسروانیان در ترسیم هویت ملّی (ایرانی) در کتاب‌های درسی تاریخ متوسطه از سال ۱۴۰۲-۱۳۸۵ و سعوه در بررسی میزان تأکید کتاب‌های فارسی، تاریخ و تعلیمات اجتماعی دورهٔ راهنمایی بر هویت ایرانی-اسلامی و علاوه بر این از مهم‌ترین مقالات نگاشته شده در مورد هویت ملّی در کتب درسی می‌توان به جعفرزاده‌پور در کتاب‌های درسی و هویت ملّی (فرا) تحلیل مطالعه‌های انجام‌شده درباره کتاب‌هایی درسی)، خدایار در هویت ملّی در کتاب‌های درسی آموزش و پرورش مورد مطالعه دورهٔ متوسطه، صالحی‌ عمران در بررسی میزان توجه به مؤلفه‌های هویت ملّی در کتاب‌های درسی دورهٔ راهنمایی، صادق‌زاده در جایگاه نمادهای هویت ملّی در کتاب‌های درسی ادبیات فارسی و تاریخ دورهٔ متوسطه: رشته علوم انسانی، عبدی در جایگاه هویت ملّی در کتب درسی آموزش و پرورش مورد مطالعه کتب تاریخ دورهٔ دیپلماستان و فیاض در بررسی نمادهای هویت ملّی در کتاب‌های درسی تاریخ و علوم اجتماعی دورهٔ متوسطه

دیگر یک سرمایهٔ اسطوره‌ای و نیایشی (اعتقادات، هنجارها، ممنوعیت‌ها، ارزش‌ها) (مورن، ۱۳۸۴: ۲۱۲).

یکی از موضوعاتی که همواره مورد توجه جوامع مختلف بوده است را می‌توان فریند هویت‌یابی صحیح و مبتنی بر فرهنگ^۱ جامعه بیان داشت. جریان دستیابی به هویت امروزه یکی از مهم‌ترین دغدغه‌های کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه محسوب می‌گردد، چراکه دستیابی به هویت پایدار، تا حد زیادی ضامن بقای هنجارهای حاکم محسوب می‌گردد و در این بین هویت ملّی از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است، چراکه تا حد زیادی بهمثابهٔ عناصر قوام‌بخش و سازنده برای ادامهٔ حیات یک جامعه عمل می‌نماید. هویت ملّی را می‌توان نوعی خاص از هویت دانست که مجموعه‌ای از شاخصه‌های اجتماعی خاص هر کشور را در خود دارد و این امر سبب تمایز یک ملت از سایر ملت‌ها را فراهم می‌آورد. توجه به این موضوع حائز اهمیت است که هویت ملّی بعد از فروپاشی حکومت‌های بزرگ و امپراتوری‌ها بسیار بیشتر شد که از جمله دلایل آن می‌توان به سر برآوردن کشورهای کوچک از درون امپراتوری‌های تجزیه‌شده اشاره داشت که این جریان منجر به تعریف و گاه تحریف هویت ملّی شد. نظریه هویت اجتماعی بر آن است که عضویت در گروه، منجر به تشخّص، احساس یکی شدن و شکل‌گیری نوعی طبقه-بندی در میان انسان‌ها می‌شود. بر این اساس می‌توان بیان داشت که هدف از هویت ملّی، ایجاد حسِ همبستگی در میان قومیت‌های مختلف یک کشور است که این شاخصه سبب تمایز آن ملت از سایر ملت‌ها را فراهم می‌آورد (داوری‌اردکانی، ۱۳۸۶: ۷) به همین علت هویت ملّی یکی از مقوله‌های مهم در برنامه‌ریزی توسعه کشورها محسوب می‌گردد و به این دلیل که بخش اعظم آموزش هویت ملّی در چارچوب آموزش و پرورش رسمی صورت می‌گیرد، این نهاد نقش اساسی در حفظ و تقویت هویت ملّی را بر عهده دارد (نجار نهادنی، ۱۳۹۳: ۷۹). آموزش و پرورش دارای ابزارهای متعددی در انتقال هویت ملی است که در این میان می‌توان از کتاب‌های درسی به عنوان مهم‌ترین این ابزارها نام برد و در این بین یکی از مؤثرترین دروس آموزشی برای شناخت بهتر

۱. فرهنگ تجلی عظیم و ویره از جامعه انسانی است. هر فرهنگ درون خود سرمایه‌ای دوگانه را تمکز بخشیده است: از سویی سرمایهٔ شناختی و تکنیکی (اعمال، دانش‌ها، مهارت‌ها، قواعد) و از سویی

(تاجیک، ۱۳۸۳: ۷). انسان از زمانی که آغاز به شناخت خود کرد مسئله هویت برایش مطرح گردید. این جریان را می‌توان فرایند پاسخگویی آگاهانه هر فرد یا قوم یا ملت به پرسش‌هایی از کیستی و چیستی خود دانست، مبنی بر این‌که متعلق به کدام قوم، ملت و تراث و دارای چه فرهنگ و تمدنی بوده و چه نقشی در جهان داشته و امروزه دارای چه جایگاهی در نظام جهانی است (لطف‌آبادی، ۱۳۹۲: ۵۴). از این‌رو، هویت را می‌توان مجموعه‌ای از علائم، آثار مادی، زیستی، فرهنگی و روانی دانست که موجب شناسایی فرد از فرد، گروه از گروه یا اهليتی از اهليت دیگر می‌شود (شیخ‌اوندی، ۱۳۷۹: ۶؛ پناهی‌توانا، ۱۳۹۵: ۸۹).

در این میان، هویت ملّی یکی از وجوده هویتی است. نکته حائز اهمیت این است که بخش عمده بحث‌های پیش‌آمده در مورد هویت ملّی، ناشی از فقدان وضوح در معنای آن است. باید توجه داشت که آن با واژه ملت یکسان نیست، چراکه ملت یک تاریخ طولانی دارد^۲ و دارای یک غنای ایدئولوژیک سترگ بوده و به یک واحد قومی-فرهنگی همگن و خودکفا اشاره دارد که یک کل معنوی است و ماده و هویت اعضای آن را تشکیل می‌دهد (Parekh, 1995: 225). عناصر هویت ملّی، سازه‌های همبسته‌گرایی می‌باشند که ساختار بنیادی کشور-ملّت را عینیت و مشروعیت می‌بخشند. شرایط واقعی تحقق این مفهوم زمانی فراهم می‌شود که تمامی گزاره‌های قوام‌بخشن هویت ملّی کار ویژه‌های اصلی خود را در ساختمان واحد کشور-ملّت انجام دهند. عناصر هویت ملّی به مثابه مصالحی می‌مانند که از ترکیب بهینه و بازسازنده آنها، ساختمان وجودی و شکلی یک ملت در چارچوبی یک واحد جغرافیایی نمود پیدا کرده، قوام و دوام می‌یابد. باید توجه داشت که کارکرد این عناصر «عرضی» است و نه «طولی» که به میزان کیفیت و شرایط به هم پیچیدگی خود، ثبات و سلامی یک جامعه را در برآیند زیستگاه فرهنگی-اجتماعی اش، جلوه‌گر می‌سازد (واعظی،

رشته‌های علوم انسانی، تجربی و ریاضی فیزیک در سال تحصیلی ۱۳۸۱-۱۴۰۰ اشاره داشت. در میان کتاب‌های انتشاری‌افتہ به زبان فارسی صرفاً می‌توان به اثر مشرقی با عنوان بحران هویت ملّی در افغانستان؛ راهکارها و راه حل‌ها و در کتاب‌های غیرفارسی به مجموعه مقالاتی که از سوی دانشگاه آسفورد زیر نظر سیمپسون^۱ با عنوان زبان و هویت ملّی در آسیا^۲ منتشر گردیده است اشاره داشت. با این حال، کلیه پژوهش‌های صورت پذیرفته از نگاهی کلی نگر برخوردار و فارغ از نگاهی تطبیقی میان کتاب‌های تاریخ دو کشور ایران و افغانستان بوده و نیز از منظر زمانی مربوط به یک دهه قبل است که عملاً به دلیل تغییر نسبی محتوای کتاب‌های درسی، فاقد اطلاعاتی کاربردی می‌باشد.

روش پژوهش

از آنجایی که تکنیک مقایسه‌ای روش مناسبی برای درک میزان اهمیت پداختن به مقوله هویت ملّی در کتاب‌های درسی است، از این‌رو با استفاده از روش توصیفی-تحلیلی اطلاعات مورد نظر از منابع کتابخانه‌ای گردآوری و پس از پایان فیش‌برداری، فیش‌ها بر اساس درجه اهمیت و مرتبط بودن با موضوع مورد مذاقه قرار گرفت. در این پژوهش آمارهای بدست آمده با استفاده از نرم‌افزار Spss 18 تجزیه و تحلیل و میزان فراوانی داده‌ها در جداولی ثبت و ارائه شده است. بر این اساس در پژوهش حاضر نخست به تعریفی از هویت ملّی پداخته و سپس اطلاعات حاصل از تجزیه محتوی کتاب‌ها در قالب نمادهای هویت ملّی مورد ارزیابی قرارگرفته و در پایان به آسیب‌شناسی توجه و عدم توجه به نمادها پداخته شده است.

هویت ملّی

هویت بحث و تلاش برای پاسخ‌گویی به پرسش «من کیستم؟» را شامل می‌شود. از دیگر آدمی همواره دو نیاز اصیل را با خود به همراه داشته است. نیاز به آرامش و نیاز به فردیت؛ تشخیص و دریافتی چیستی و کیستی خود

1. Simpson

2. Language and National Identity in Asia

۳. ملّی در مفهوم سنتی کلمه‌ای از ریشه ملت به معنی معتقدین به یک پیامبر یا دین ذکر شده است؛ اما واژه ملّی، امروزه

نمادهای هویت ملّی ایران و افغانستان دو کشور ایران و افغانستان اشتراکات فراوانی زیادی از جمله در مذهب، زبان، نژاد و تاریخ با یکدیگر دارند و بر همین اساس نمادهای هویتی آنان نیز دارای نقاط مشترک با یکدیگر است. نمادهای هویت ملّی افغانستان و ایران را می‌توان به سه بخش عمده دین، زبان و تاریخ گذشته تقسیم کرد (نراقی، ۱۳۸۲: ۱۸۰). هویت ملّی موجود را می‌توان به دو بخش مادی و غیرمادی تقسیم کرد. بخش مادی شامل همه آثاری است که به دست بشر ساخته شده و بخش غیرمادی شامل مقوله‌هایی می‌گردد که سینه‌بسمیه از گذشتگان به ما رسیده است همچون دین و آداب و رسوم که همین هویت غیرمادی بدنه اصلی هویت ملّی را شکل می‌دهد و قدرت روحی و نیروی حیاتی یک ملت را مشخص می‌کند (اسلامی‌ندوشن، ۱۳۷۱: ۱۷). از این منظر نمادهای هویت ملّی ایران و افغانستان در کتاب‌های تاریخ پایه دهم و یازدهم مدارس این دو کشور را می‌توان چنین بیان داشت.

دین: یکی از وجوده اشتراک میان ایران و افغانستان دین است. دو کشور مزبور بعد از حمله اعراب مسلمان و به مرور نوعی سارگاری هوشمندانه میان هویت ملّی و دین اسلام برقرار ساختند و اسلام جزو جدنشدنی هویت ملّی افغانستان و ایران شد (احمدی، ۱۳۸۴: ۳۰). چنانچه اسلام را می‌توان هویت گمشده‌ای دانست که شایسته است هر ملتی دوباره آن را به دست بیاورد و بر اساس آن آرمان‌های خود را معین کند و تلاش و مجاهدت خود را شکل دهد (گوهري‌مقدم، ۱۳۹۷: ۷) و این جريانی است که دو کشور ایران و افغانستان به آن دست یافته‌اند. از اين‌رو، اهمیت دین در هویت بخشی ملّی به جوانان باعث شده که آموزش و پرورش دو کشور توجه زیادی را به اين مقوله معطوف کنند. در اين پژوهش ميزان توجه به شخصیت‌های برجسته دینی که در دین و مذهب دو کشور اهمیت زیادی دارند مورد بررسی قرارگرفته شده است.

۱۶: ۱۳۸۱). هویت ملّی که از بافت اجتماعی و سیاسی^۱ گسترده برخوردار است، از جمله مباحث عصر جدید محسوب می‌گردد، چنانکه بستر زايشه آن در اروپا قرن ۱۷ م و از سوی توماس هابز به صورت جدي مطرح (Parekh, 1994: 492) و از اوخر قرن ۱۹ م شرق زمين با اين مقوله آشنا گردید. در ميان هویت‌های جمعی، دو هویت قومی و ملّی بحث‌انگيتر بوده و در حيات فرهنگی-اجتماعی از نقشی کليدي برخوردار است؛ چنانکه تبديل‌شدن هویت‌های قومی به هویت ملّی، تبديل‌شدن خرده فرهنگ‌ها به فرهنگ کلان، از مهم‌ترین مباحث اساسی جامعه‌شناسی محسوب می‌گردد (آرزو، ۱۳۸۱: ۱۵).

هویت ملّی از شاخصه‌های متعدد عينی و ذهنی تشکيل يافته است. اين شاخصه‌ها سياال، بافتی و متغير می‌باشند، چنانکه مرز جغرافيايی و وحدت ذيل سلسه‌ای پادشاهی از عناصر عينی و مذهب، تاریخ، اسطوره و زبان مشترک از شاخصه‌های ذهنی هویت ملّی می‌باشند. در هویت ملّی خصوصاً در دوران قدیم که مرزاها دارای سیاليت و ناپایداری بوده‌اند، شاخصه‌های ذهنی دارای اهمیت بيشتری محسوب می‌شدند (زرین‌کمر، ۱۳۹۷: ۷). درمجموع با توجه به اين‌که هویت ملّی را می‌توان احساس تعلق و وفاداري به عناصر و نمادهای مشترک در اجماع ملّی و در ميان مرزاها تعريف‌شده سیاسي دانست (راهد، ۱۳۸۴: ۱۲۱)، در واقع هویت ملّی هر فرد به صورت بخشی از کل هویتش در رابطه با جامعه‌ای که به آن تعلق دارد و یا احساس می‌کند که تعلق دارد شکل می‌گيرد و عضو جامعه به آن افتخار می‌کند (روسانی، ۱۳۸۰: ۲۰؛ صادق‌زاده، ۱۳۸۷: ۱۲۶). جامعه‌ای که مردم آن، نگرش واقع‌بینانه‌ای نسبت به خود داشته باشند، باعث ايجاد امواج حس مثبت در آن جامعه گردیده که اين احساس سبب می‌گردد تا جامعه از آسيبهای احتمالي مصون و افراد برای پيشرفت و توسعه تلاش نماید و متعاقباً با همبستگي جهان‌وطني را توسعه داده و باعث امنيت و آرامش در سطح جامعه را فراهم آورند (فياض، ۱۳۸۹: ۳۵).

۱. برای آگاهی بيشتر از ارتباط سیاست و هویت ملّی رجوع کنید .(Mostov, 1994) به:

ملّی در هر کشور باعث تأثیرگذاشتن بر هویت ملّی را فراهم می‌آورد، زیرا در سرود ملی به نامهایی از قبیل کشور، مفهوم خاک و میهن پرستی اشاره شده است که کلیه موارد تا حد زیادی دربردارنده نمادهای هویت ملّی محسوب می‌گردد (غیاثیان، ۱۳۹۲: ۶۷). پرچم را نیز می‌توان نمادی از تاریخ و هویت یک کشور دانست که هر رنگ از آن نمادی از فرهنگ یک جامعه را متبلور ساخته است.

آثار و اینیه تاریخی: یکی از موضوعاتی که پیوسته در سیر تاریخ شواهدی از آن برجای مانده است را می‌توان آثار و بناهای تاریخی بیان داشت که یادآور شکوه و عظمت تاریخ هر کشور محسوب می‌گردد، چنانکه این مقوله در شناساندن تاریخ و هویت ملّی به خودی و دیگری از اهمیت ویژه‌ای -بهویشه در دو کشور ایران و افغانستان به‌واسطه تمدن کهن- برخوردار است (شجری، ۱۳۹۲: ۸۳).

مشاهیر مذهبی و ملّی: افراد مؤثر در تاریخ مذهبی و ملّی یک کشور، با ایجاد پلی میان گذشتۀ پرافتخار، حال و آینده، اقسام جامعه را به عنوان یک ملت به هم پیوند می‌دهد؛ این اتحاد نقش تعیین‌کننده‌ای در تعلق خاطر به وطن و حس وطن‌دوستی ایجاد می‌کند. از این رهگذر، ارائه و بیان سرگذشت شخصیت‌های تاریخی، غور ملّی را در جوامع دارای تاریخ کهن به همراه خواهد داشت (امینیان، ۱۳۹۱: ۲۸).

یافته‌های پژوهش

مبتنی بر شناسایی نمادهای هویت ملّی موجود در کتاب‌های تاریخ پایه دهم و یازدهم ایران و افغانستان و سپس مبتنی بر آمارهای کمی، در هر بخش با نگرش جزئی نگر، آمارهای موجود به صورت مرکز و منسجم مورد ارزیابی قرار گرفت. نخست مشخصات کلی کتاب‌های شرح داده شده است، چراکه این چهار کتاب مبنای اساسی پژوهش حاضر را تشکیل می‌دهند (جدول شماره ۱). سپس میزان فراوانی و درصد فراوانی پارامترهای اصلی مورد بررسی، یعنی نماد مهم هویت ملّی که در کتاب‌های تاریخ اشاره گردیده و در هر کتاب به صورت مجزا نشان داده شده است (جدول شماره

زبان (کتاب‌های تاریخی-ادبی)؛ در زندگانی اجتماعی قدرت تکلم موضوعی است که بالاخص به انسان اختصاص دارد و وسیله تفکر و تفاهem است. بعلاوه عامل همبستگی بوده و در متعدد ساختن گروههای اجتماعی و متمایز ساختن گروهها از یکدیگر مؤثر است (کلاینبرگ، ۱۳۸۶: ۸۴). زبان اولین، سهل‌ترین، مستقیم‌ترین وسیله تفہیم و تفاهem و مهم‌ترین عامل تشکیل‌دهنده فرهنگ و انتقال آن از نسلی به نسل دیگر است و از جمله ویژگی هویت انسان است که باعث پیوند انسان معاصر به گذشته می‌شود (گیدز، ۱۳۸۵: ۶۴؛ دیلینی، ۱۳۸۸: ۸۷؛ اسکندری، ۱۳۹۵: ۶۶). زبان فارسی در دوره‌های مختلف بهمثابه یکی از پایه‌های استقلال فرهنگی ایران و افغانستان عمل کرده است و به عنوان یکی از اجزای مهم هویت دو کشور محسوب می‌شود که بیشترین تأثیر را در پیوند میان اقوام مختلف دو کشور داشته است (عسکرانی، ۱۳۸۹: ۷۰؛ ربانی، ۱۳۸۱: ۱۰۵). در این پژوهش زبان در قالب کتاب‌های ادبیات که تاریخ تمام‌نمای هویت است و کتاب‌های تاریخی که کهن‌ترین شاخه مطالعات اجتماعی است^۱ (نکو روح، ۱۳۷۸: ۵۷؛ لوکاس، ۱۳۸۲: ۱۲۴۴) مورد بررسی قرار گرفته شده است.

آداب و رسوم: آیین‌ها و آداب و رسوم هر ملت سازنده عناصر فرهنگی جامعه محسوب می‌شود که تا حد زیادی با بهره‌گیری از این مقوله می‌توان به هویت یک جامعه آگاهی یافت. برای نمونه، پوشانک در هسته آگارین شکل‌گیری اجتماعات بشری در راستای حفاظت بدن از سرما و گرما بوده، اما در بستر زمان با توسعه فعالیت اجتماعی و شکل‌گیری عقاید دینی و مذهبی، افراد جامعه از پوشانک علاوه بر حفاظت از بدن، به عنوان نمادی از آداب و رسوم سود جستند (بلوکباشی، ۱۳۸۲: ۱۷). از دیگر موارد آداب و رسوم که باعث آشنایی با هویت ملّی می‌شود، می‌توان به جشن‌ها، موسیقی، مراسم عزا و هنرهای دستی اشاره کرد.

پرچم و سرود ملّی: از کهن‌ترین ایام، بهره‌گیری از آوازها و موسیقی برای تهییج احساسات میهن پرستانه و ایجاد شجاعت و غرور و انگیزه در میان اقسام گوناگون، مورد توجه بوده است (لعل‌شاطری، ۱۳۹۲: ۷۱). از این منظر سرود

۱. برای اطلاع بیشتر و نیز مطالعه یک مورد در زمینه تاریخ ادبیات و هویت ملّی رجوع کنید به: (Szegedy-Maszák, 2003).

مؤلفه‌ها در کتاب‌ها می‌باشد، با بهره‌گیری از نرم‌افزارهای مکمل ارائه‌دهنده آماری دقیق است (جدول شماره ۳).

۲، نمودار شماره ۱). بر این اساس، طی مقایسه‌ای میزان فراوانی هر نماد در جهارتکاب که نشان‌گر اهمیت هر یک از

جدول ۱. مشخصات کتاب‌های تاریخ پایه دهم و یازدهم ایران و افغانستان

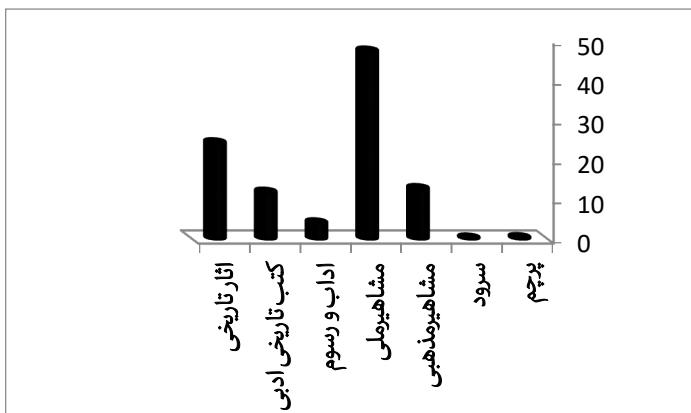
تعداد صفحه	سال چاپ	عنوان کتاب	شماره کتاب
۱۵۵	۱۳۹۷	تاریخ (۱) ایران و جهان باستان	۱
۱۸۹	۱۳۹۷	تاریخ (۲) از بعثت پیامبر اسلام تا پایان صفویه	۲
۱۴۹	۱۳۹۶	تاریخ صنف دهم (افغانستان)	۳
۱۴۸	۱۳۹۶	تاریخ صنف یازدهم (افغانستان)	۴

مأخذ: نگارنده‌گان

جدول ۲: توزیع فراوانی نمادهای هویتی در کتابهای تاریخ ایران و افغانستان

كتاب										كتاب
كتاب ۱	فراوانی	۰	۰	۸	مشاهیر مذهبی	مشاهیر مذهبی	مل	رسوم ادبی	آثار تاریخی	جمع مؤلفه‌ها
درصد	۰	۰	۰	۴/۱۲	۲۲/۷۱	۹/۷۹	۵۲/۵۷	۱۰۰	۱۰۲	۱۹۴
كتاب ۲	فراوانی	۰	۰	۴۰	۱۰۹	۹	۵۶	۷۰	۹	۳۲۴
درصد	۰	۰	۰	۱۲/۲۴	۴۹/۰۷	۲/۷۷	۱۸/۵۲	۱۷/۲۸	۱۰۰	۱۰۰
كتاب ۳	فراوانی	۱	۱	۵۶	۴۸	۴	۳۰	۱۱	۱۸/۵۲	۱۵۱
درصد	۰/۶۶	۰/۶۶	۰/۶۶	۳۷/۰۸	۳۱/۷۹	۲/۶۵	۷/۲۸	۱۹/۸۷	۱۰۰	۱۰۰
كتاب ۴	فراوانی	۲	۱	۸	۱۶۷	۴	۲۷	۱۴	۷/۲۸	۲۲۲
درصد	۰/۹	۰/۹	۰/۴۴	۲/۵۸	۷۴/۸۸	۱/۷۹	۶/۲۸	۱۲/۱۱	۱۰۰	۱۰۰

ماخذ: نگارندهان



نمودار ۱. درصد فراوانی هفت پارامتر مورد بررسی درمجموع ۴ کتاب منتخب

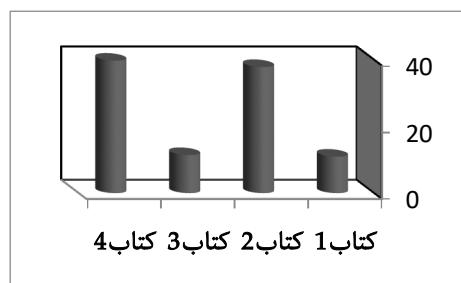
مأخذ: نگارندگان

جدول ۳. توزیع فراوانی مؤلفه‌های هویت ملی به تفکیک مؤلفه و کتاب

کتاب	پچم	سرود ملی	مشاهیر مذهبی	آداب و رسوم	كتب تاریخی ادبی	آثار تاریخی	جمع مؤلفه‌ها
کتاب ۱	۰	۰	۸	۱۹	۱۹	۱۰۲	۱۹۴
	۰	۰	۷/۱۴	۵۲/۷۷	۱۸/۲۶	۴۷/۴۴	۲۱/۷۵
کتاب ۲	۰	۰	۴۰	۹	۶۰	۵۶	۲۲۴
	۰	۰	۲۵/۷۱	۲۵	۵۷/۶۹	۲۶/۰۴	۳۶/۲۲
کتاب ۳	۱	۱	۵۶	۴	۱۱	۳۰	۱۵۱
	۲۲/۳۳	۵۰	۱۱/۴۳	۱۱/۱۱	۱۰/۵۷	۱۳/۹۵	۱۶/۹۲
کتاب ۴	۲	۱	۸	۱۶۷	۱۴	۲۷	۲۲۳
	۶۶/۶۶	۵۰	۷/۱۴	۱۱/۱۱	۱۲/۴۶	۱۲/۵۶	۲۵
تمام کتب	۳	۲	۱۱۲	۴۲۰	۱۰۴	۲۱۵	۸۹۲
	۰/۲	۰/۲	۱۲/۶	۴۷/۱	۱۱/۷	۲۴/۱	۱۰۰

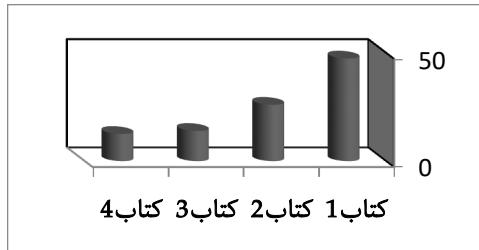
مأخذ: نگارندهان

پژوهشنامه خراسان بزرگ
تابستان ۱۳۹۷ شماره ۳۱
۹۱



نمودار ۲. درصد فراوانی نماد مشاهیر ملی
مأخذ: نگارندهان

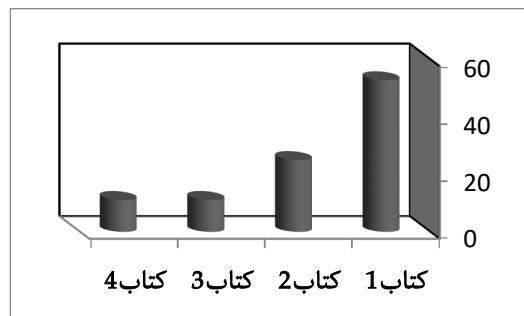
بر اساس جدول شماره ۳، نماد آثار و اینیه تاریخی در کتاب شماره ۱، ۱۰۲ فراوانی معادل ۴۷,۴۴ درصد، کتاب شماره ۲، ۵۶ فراوانی معادل ۲۶,۰۲ درصد، کتاب شماره ۳، ۳۰ فراوانی معادل ۱۲,۹۵، کتاب شماره ۴، ۲۷ فراوانی معادل ۱۲,۵۶ درصد دارد. بر اساس نمودار شماره ۳ بیشترین تأکید بر اینیه و آثار تاریخی در کتاب ۱ و کمترین توجه مربوط به کتاب ۴ می‌باشد.



نمودار ۳: درصد فراوانی آثار و اینیه تاریخی
مأخذ: نگارندهان

اطلاعات جدول ۳ نشان می‌دهد که در کتاب‌های مورد بررسی در کل ۸۹۲ مرتبه بر نمادهای هویت ملی اشاره شده است که سهم این نمادها در همه کتاب‌ها یکسان نیست. بیشترین میزان توجه به نماد مشاهیر ملی با ۴۰ فراوانی و معادل ۴۷,۱ درصد صورت گرفته است. نماد آثار تاریخی با ۲۱۵ فراوانی و معادل ۴۴,۱ درصد در جایگاه دوم، مشاهیر مذهبی با ۲۱۲ فراوانی و معادل ۱۲,۶ در جایگاه سوم، کتاب‌های تاریخی-ادبی با ۱۰۴ فراوانی و معادل ۱۱,۷ درصد در جایگاه چهارم، آداب و رسوم با ۳۶ فراوانی و معادل ۴ درصد در جایگاه پنجم، پچم ملی با ۱۵۹ فراوانی و معادل ۱۱,۴۳ درصد در جایگاه ششم و سرود ملی با ۲۹,۷۶ فراوانی و معادل ۰,۲ درصد در جایگاه آخر قرار دارد.

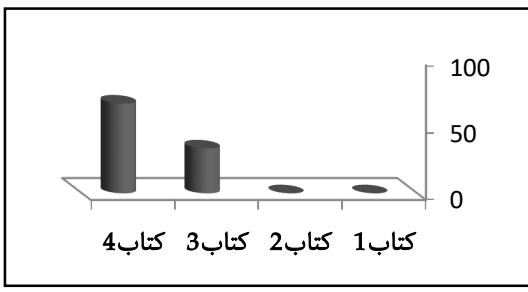
بر اساس جدول شماره ۳، نماد مشاهیر ملی در کتاب ۱ دارای ۴۶ فراوانی معادل ۱۰,۹۵ درصد، کتاب ۲ دارای ۱۵۹ فراوانی معادل ۲۷,۸۵ درصد، کتاب ۳، ۴۸ فراوانی معادل ۱۱,۴۳ درصد و کتاب شماره ۴، ۱۶۷ فراوانی معادل ۲۹,۷۶ درصد است. بر اساس نمودار شماره ۲ بیشترین توجه به مشاهیر ملی در کتاب ۴ و کمترین توجه در کتاب ۱ می‌باشد.



نمودار ۶. درصد فراوانی نماد آداب و رسم

ماخذ: نگارندهان

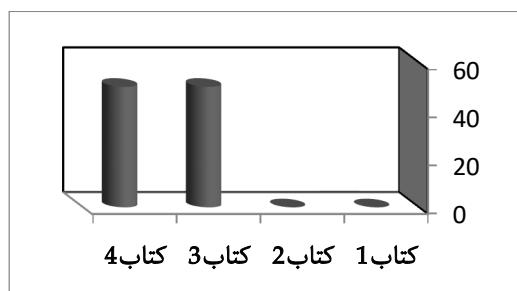
بر اساس جدول شماره ۳، در کتاب‌های ۱ و ۲ صفر درصد، کتاب شماره ۳، ۱ فراوانی معادل ۲۲,۳۲ درصد و کتاب شماره ۴، ۲ فراوانی معادل ۶۶,۶۶ درصد، به نماد پرچم توجه شده است. بر اساس نمودار ۷ بیشترین توجه به این نماد مربوط به کتاب ۴ و کمترین توجه مربوط به کتاب ۱ و ۲ می‌باشد.



نمودار ۷. درصد فراوانی نماد پرچم

ماخذ: نگارندهان

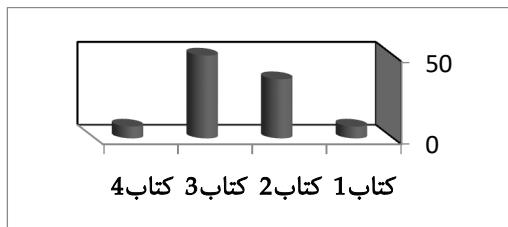
بر اساس جدول شماره ۳، در کتاب‌های ۱ و ۲ با ۰ فراوانی معادل ۰ درصد و کتاب‌های ۳ و ۴ با ۲ فراوانی معادل ۱۰۰ درصد به نماد سرود ملی توجه شده است، بر اساس نمودار شماره ۸ بیشترین توجه به این نماد متعلق به کتاب ۲ و ۴ و ۵ کمترین توجه مربوط به کتاب شماره ۱ و ۲ می‌باشد.



نمودار ۸. درصد فراوانی نماد سرود ملی

ماخذ: نگارندهان

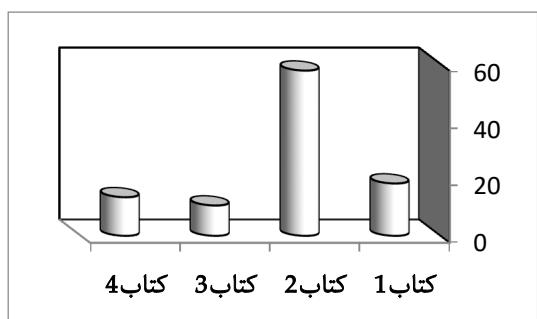
بر اساس جدول شماره ۳، کتاب شماره ۱، با ۸ فراوانی معادل ۷,۱۴ درصد، کتاب شماره ۲، ۴۰ فراوانی معادل ۲۵,۷۱ کتاب شماره ۳، ۵۶ فراوانی معادل ۵۰ درصد، کتاب شماره ۴، ۸ فراوانی معادل ۷,۱۴ درصد به نماد مشاهیر مذهبی توجه داشته است. بر اساس نمودار شماره ۴، بیشترین توجه به مشاهیر مذهبی در کتاب شماره ۲ و کمترین توجه در کتاب شماره ۱ و ۴ می‌باشد.



نمودار ۹. درصد فراوانی نماد مشاهیر مذهبی

ماخذ: نگارندهان

بر اساس جدول شماره ۳، در کتاب ۱ با ۱۹ فراوانی معادل ۱۸,۲۶ درصد، کتاب شماره ۲، ۶۰ فراوانی معادل ۵۷,۶۹ درصد، کتاب شماره ۳، ۱۱ فراوانی معادل ۱۰,۵۷ درصد و کتاب شماره ۴، ۱۴ فراوانی معادل ۱۳,۴۶ درصد، به نماد کتب تاریخی-ادبی توجه شده است. بر اساس نمودار شماره ۵ بیشترین توجه به این نماد در کتاب شماره ۲ و کمترین توجه در کتاب شماره ۳ است.



نمودار ۱۰. درصد فراوانی نماد کتب تاریخی-ادبی

ماخذ: نگارندهان

بر اساس جدول شماره ۳، در کتاب شماره ۱، ۱۹ فراوانی معادل ۵۲,۷۷ درصد، کتاب شماره ۲، ۹ فراوانی معادل ۲۵ درصد، کتاب شماره ۳، ۴ فراوانی معادل ۱۱,۱۱ درصد و کتاب شماره ۴، ۴ فراوانی معادل ۱۱,۱۱ درصد به نماد آداب و رسوم توجه شده است. بر اساس نمودار شماره ۶ بیشترین توجه به این نماد در کتاب شماره ۱ و کمترین توجه مربوط به کتاب شماره ۳ و ۴ می‌باشد.

شكل دادن به «گروههای مرجع» جامعه نقش خواهند داشت، می‌توانند به ارائه و پاسداری صحیح از هویت ملّی پپردازند (ربانی، ۱۳۸۱: ۵۶). با این حال در عرصه آموزش و پپورش در دو کشور ایران و افغانستان، صرفاً اکتفا به کتاب‌های درسی تاریخ نمی‌تواند ثمرهٔ چشمگیری را به همراه داشته باشد. از این منظر بهره‌گیری از راهکاری تکمیلی، یکی از موضوعاتی است که می‌تواند تا حد بسیار زیادی جریان هویت‌یابی ملّی در میان جوانان را با موفقیت همراه سازد. این موارد عبارت است از:

آموزش‌های تکمیلی به معلمان: نخستین رکن اساسی در مدارس جهت تبیین هویت ملّی در میان دانشآموزان را معلمان تشکیل می‌دهند و از آنجایی که گاه اطلاعات جامعه‌شناسی تاریخی معلمان در زمینه تهییم صحیح نمادهای هویت ملّی به دانشآموزان در حد مطلوبی قرار ندارد، برای رفع آن، بپایی آموزش‌های ضمن خدمت از سوی سازمان آموزش و پپورش افغانستان و ایران در راستای آگاهی‌بخشی به معلمان، زیر نظر اساتید خبره در سه حوزه جامعه‌شناسی، علوم تربیتی و تاریخ شایسته است تا در دستور کار قرار گیرد.

کلاس‌های فوق‌ برنامه: از راهکارهای پیشنهادی برای ایجاد و تقویت هویت ملّی در میان دانشآموزان هر دو کشور، اختصاص ساعتها بای خاص برای برگزاری کلاس‌های فوق‌ برنامه جهت آشنایی بیشتر با نمادهای هویت ملّی محسوب می‌گردد. این موضوع می‌تواند در قالب بازدید از کتابخانه‌ها، موزه‌ها و سفرهای علمی صورت پذیرد. این جریان از سوی موجب مشاهده عینی و از سوی دریافت ملموسی از نمادها را به همراه خواهد داشت که مبتنی بر هر ناحیه از ایران و افغانستان، نیازمند تعریفی مشخص در قالب درون مجموعه‌ای از سوی مدارس است.

خدمات مشاوره‌ای: ارائه خدمات مشاوره‌ای در زمینه رفتارهای دانشآموزان یکی از موضوعاتی است که در یک دهه اخیر در ایران به صورت کلی و افغانستان به صورت جزئی در مراکز آموزش و پپورش در اختیار دانشآموزان قرارگرفته است، اماً این مراکز بیشتر بر روی رفتارهای خارج از هنجار

مکمل‌های تقویت هویت ملّی در آموزش و پپورش ایران و افغانستان

بسیاری از اندیشه‌ها و نگرش‌هایی که هویت ملّی فرد را به وجود می‌آورد تا حدودی مبتنی بر وجود تاریخی بوده و بر این اساس، هر فرد در ساختار اجتماعی از فرهنگ، مفاهیمی را اخذ می‌کند که بر پایه آن‌ها نه تنها خود، بلکه آرمان‌های خودی را با دیگران مقایسه و بر همین مبنا هویت ملّی خویش را تعریف می‌نماید (فی، ۱۳۸۱: ۱۰۹). با این حال، هویت مقوله‌ای تا حد زیاد اکتسابی است، به بیان دیگر هویت مقوله‌ای محسوب نمی‌شود که صرفاً گذشتگان ما آن را به میراث گذاشته و فرد مجبور به پذیرش محسض باشد، بلکه فرد در جامعه به سهم خویشتن از عناصر هویت‌بخش آشنایی لازم را کسب نموده و سپس آگاهانه و با اختیار آن را انتخاب می‌نماید و مورد بازشناسی قرار می‌دهد. اگرچه روند کسب هویت و بعویثه هویت ملّی در انسان صرفاً مختص به یک دوره خاص همچون نوجوانی محسوب نمی‌گردد، اماً نوجوانی از آن روی که آخرین پلکانِ نزدیک طی طریق کودک به زندگی اجتماعی است، در این فرآیند، حساس‌ترین نقش را بر عهده دارد. بر این اساس، اگر فرد قادر نباشد در سنین نوجوانی به ابعاد گوناگون هویت ملّی دست یابد، نتایجی همچون «تأخیر در هویت‌یابی ملّی» و «اغتشاش در هویت ملّی» را برای او به همراه خواهد داشت و این موضوع بر وجود گوناگون رفتاری او تأثیرگذار خواهد بود^۱ (هاشمی، ۱۳۸۸: ۷۳-۷۴).

در این بین آموزش و پپورش به عنوان یکی از حلقه‌های ایجاد و تثبیت‌کننده هویت ملّی از نقش مهمی برخوردار است، چنان‌که محتوای درسی کتاب‌های تاریخ پایه دهم و یازدهم در دو کشور ایران و افغانستان، بایستی فارغ از تکیه صرف بر جنبه‌های سطحی و ظاهری، به گونه‌ای طراحی و تنظیم شود که محصول نهایی آن پپورش یافتن افرادی دارای ثبات شخصیت، برخوردار از تفکر منطقی در حوزه نمادهای ملّی، آگاه به وضع گذشته و حال خودی در تقابل با دیگری و دارای روحیه چالش در عین سازش باشد. چنین افرادی نه تنها می‌توانند حافظ هویت ملّی خود، بلکه از آنجا که در آینده در

۱. برای آگاهی از یکی از وجود آن در زمینه رفتار شهرهوندی و هویت ملّی رجوع کنید به: (Sindic, 2011).

دانشآموزی تمرکز دارند و این در حالی می‌باشد که نیاز به ایجاد مراکز مشاوره برای دریافت صحیحی از هویت ملی - با توجه به هجمة فرهنگی موجود در دو کشور ایران و افغانستان- در نظام آموزش و پرورش در گام نخست و سپس در مدارس از موضوعات مغفول می‌باشد.

ترویج کرسی‌های گفتمان محور: در راستای آگاهی از دغدغه-های دانشآموزان، بربایی جلسات آزاداندیشانه برای بیان نگرش‌های گوناگون جوانان در مدارس با محوریت نمادهای هویت ملی، از یکسو این ظرفیت را فراهم می‌سازد تا با ثبت و بارتاب آن به سیاست‌گذاران عرصه تولید محتوا، نیازهای روز مورد توجه قرار گیرد و از سوی دیگر امکان دریافت پاسخی صحیح به شبهات پیش‌آمده برای دانش-آموزان در یک گفتمان دوسویه ایجاد خواهد شود.

الگوبرداری صحیح و بومی‌سازی: گاه سیاست‌گذاران آموزش برای گریز از آسیب‌های حوزه هویت‌یابی ملی در نظام آموزش و پرورش فارغ از توجه به تفاوت‌های فرهنگی موجود در هر جامعه، به الگوبرداری از نظام آموزشی کشورهای دیگر- بهویژه اروپایی- برای تلقین و ایجاد روحیه هویت ملی در تولید محتوا کتاب‌ها تاریخ می‌پردازند که شمره این جریان، عدم بازدهی مناسب است، چراکه هر بافت اجتماعی نیازمند تدوین الگوی مختص به خود است و حتی در دو کشور همسایه و دارای فرهنگ مشترک ایران و افغانستان نیز نمی‌توان الگویی کاملاً واحد و یکسان را در پیش گرفت. بر این اساس، الگوبرداری و بهره‌گیری از تجربه-های دیگر کشورها در این زمینه تا حدی می‌تواند از کارکرد برخوردار باشد که چالش‌های و تدابیر مورد نظر قرار گیرد و سپس با فرآیند بومی‌سازی به بهره‌گیری از آن پرداخته شود.

نتیجه‌گیری

هویت ملی یک از موضوعاتی محسوب می‌گردد که در چند دهه اخیر مورد توجه دو کشور همسایه ایران و افغانستان قرار گرفته است. از این رهگذر نظام آموزش و پرورش ازجمله مهم‌ترین مراکز ایجاد هویت ملی بهویژه در میان جوانان محسوب می‌گردد که تبلور ملموس آن در کتاب‌های تاریخی قابل مشاهده و مذاقه است. بر این اساس، مبتنی بر یک نگاه جرئی نگر، با بررسی کتاب‌های تاریخ پایه دهم و یازدهم ایران و افغانستان دریافت گردید که بیش‌ترین توجه به دو

فهرست منابع

۱. آرزو، عبدالغفور. (۱۳۸۱). **چگونگی هویت ملی افغانستان**. تهران: عرفانی.
۲. احمدی، حمید. (۱۳۸۴). «دین و ملیت در هویت ایرانی». **دانشکده حقوق و علوم سیاسی**. (شماره ۶۷)، ۲۷-۳۶.

نماد مشاهیر ملی و آثار و ابیه تاریخی است که این دو نماد درمجموع حدود ۶۷,۲ درصد از کل تأکیدها بر هویت ملی را به خود اختصاص داده و دو نماد سرود و پرچم ملی کمترین میزان توجه را داشته‌اند- هرچند نمی‌توان به صورت گستره از این دو نماد در کتاب‌ها استفاده کرد اما بایسته است که در صفحات آغازین هر کتاب به این نمادها اشاره شود که در کتب تاریخ ایران به این موضوع اشاره نشده است. یکی از نمادهای مهمی که بیشترین تأثیر را در هویت یافتن و همچنین وحدت ملی در بین جوانان دارد و در چهار کتاب توجه چندانی به آن نشده است، نماد آداب و رسوم ملی است که در چهار کتاب مورد بررسی دارای ۳۶ فراوانی بوده و معادل ۴ درصد از مجموع نمادها را به خود اختصاص داده است و آموزش و پرورش به عنوان مهم‌ترین نهاد سازنده هویت ملی افراد شایسته است به این نماد توجه بیشتری نماید. همچنین در بررسی چهار کتاب دریافت می‌گردد که میزان توجه دو کشور در پایه یازدهم به نمادهای هویت ملی بالاتر از پایه دهم است و همچنین کتاب یازدهم ایران سهم بیشتری از نمادهای ملی را به خود اختصاص داده است. در پایه دهم نیز کتاب تاریخ ایران نمادهای هویت ملی را مورد توجه قرار داده و درمجموع در هر دو پایه، کتاب‌های تاریخ ایران توجه بیشتری به نمادهای هویت ملی داشته‌اند که این امر سبب آشنایی هرچه بهتر دانشآموزان با این نمادها را فراهم آورده و متعاقباً به جریان هویت‌سازی ملی آنان مدد رسانیده است. با این حال در راستای رفع کمبودهای موجود در کتاب‌های پایه دهم و یازدهم تاریخ ایران و افغانستان مواردی همچون آموزش‌های تکمیلی به معلمان، کلاس‌های فوق برنامه، خدمات مشاوره‌ای، ترویج کرسی‌های گفتمان محور و الگوبرداری صحیح و بومی‌سازی، از این ظرفیت برخوردار است تا تقویت هرچه بیشتر روحیه هویت ملی در میان دانشآموزان را به همراه داشته باشد.

۱۹. دیلینی، تیم. (۱۳۸۸). *نظریه‌های کلاسیک جامعه‌شناسی*. ترجمه بهرنگ صدیقی. تهران: نشرنی.
۲۰. ربانی، جعفر. (۱۳۸۱). *هویت ملی*. تهران: سازمان انجمن اولیاء و مریان.
۲۱. رواسانی، شاپور. (۱۳۸۰). *زمینه‌های اجتماعی هویت ملی*. تهران: مرکز بازشناسی اسلام و ایران.
۲۲. زاهد، سعید. (۱۳۸۴). «هویت ملی ایرانیان». *راهبرد توسعه*. (شماره ۴)، ۱۲۹-۱۳۸.
۲۳. زرین‌کمر، رضا. (۱۳۹۷). «هویت ایرانی در متون ادبی-تاریخی عصر ایلخانی». *مطالعات ملی*. (شماره ۷۵)، ۳-۲۲.
۲۴. سعوه، مولود. (۱۳۹۱). «بررسی میزان تأکید کتاب‌های فارسی، تاریخ و تعلیمات اجتماعی دوره راهنمایی بر هویت ایرانی-اسلامی». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. دانشگاه بوعلی سینا.
۲۵. شجری، رضا. (۱۳۹۳). «ازیابی گردشگری در تقویت هویت ملی». *بنامه‌ریزی و توسعه گردشگری*. (شماره ۹)، ۸۷-۸۲.
۲۶. شیخ‌آوندی، داور. (۱۳۷۹). *تکوین و تغییر هویت ایرانی*. تهران: مرکز بازشناسی اسلام و ایران.
۲۷. صادق‌زاده، رقیه. (۱۳۸۷). «جایگاه نمادهای هویت ملی در کتاب‌های درسی ادبیات فارسی و تاریخ دوره متوسطه: رشتۀ علوم انسانی». *نحوی‌های آموزشی*. (شماره ۲۷)، ۱۲۵-۱۲۶.
۲۸. صالحی‌ عمران، ابراهیم. (۱۳۸۷). «بررسی میزان توجه به مؤلفه‌های هویت ملی در کتاب‌های درس دوره راهنمایی». *مطالعات ملی*. (شماره ۳۵)، ۲-۲۶.
۲۹. ضیا، صدر. (۱۳۷۹). *کثرت قومی و هویت ملی ایرانیان*. تهران: اندیشه نو.
۳۰. عبدی، عطالله. (۱۳۸۷). «جایگاه هویت ملی در کتب درس آموزش و پژوهش مورد مطالعه کتب تاریخ دوره دبیرستان». *مطالعات ملی*. (شماره ۲۵)، ۵۲-۷۲.
۳۱. عسکرانی، محمد رضا. (۱۳۸۹). «هویت ایرانی در کتاب‌های درسی تاریخ مطالعه موردي: دوره قاجار تا پایان حکومت رضا شاه». *پژوهش‌های تاریخی*. (شماره ۵)، ۶۷-۸۶.
۳۲. غلامی، زهرا. (۱۳۹۲). «بررسی کمی و کیفی مقوله منافع ملی در کتب درسی نظام آموزشی افغانستان (۱۳۸۴-۱۳۹۲)». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. دانشگاه بین‌المللی امام خمینی.
۳۳. غیاثیان، مریم سادات. (۱۳۹۳). «بررسی سرودهای ملی حماسی با انگیزش احساسات و همبستگی و غرور ملی». *مطالعات زبان و ادبیات غنایی*. (شماره ۱۰)، ۶۳-۷۶.
۳۴. فی، برايان. (۱۳۸۱). *فلسفه امروزین علوم اجتماعی با نگرش چند فرهنگی*. ترجمه خشایار دیهیمی. تهران: طرح نو.
۳۵. اسکندری، حسین. (۱۳۹۵). «انسان به منزله مسئله‌ای زبانی». *مطالعات روان‌شناسی بالینی*. (شماره ۲۴)، ۹۳-۹۸.
۳۶. اسلامی‌ندوشن، محمدعلی. (۱۳۷۱). *فرهنگ و شبہ فرهنگ*. تهران: یزدان.
۳۷. امیری، حسن. (۱۳۸۸). «در ترسیم هویت ایرانی در کتاب‌های درسی ادبیات فارسی و تاریخ مقطع متوسطه ایران از سال (۱۳۴۴-۱۳۲۰)». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. دانشگاه شهید بهشتی.
۳۸. امینیان، بهادر. (۱۳۹۱). «نقش اسطوره‌ها در هویت ملی و ملت‌سازی». *ادبیات پایداری*. (شماره ۵)، ۴۶-۲۷.
۳۹. بلوبکاش، علی. (۱۳۸۳). *پوشک در ایران‌زین*. ترجمه پیمان متین. تهران: امیرکبیر.
۴۰. پناهی‌تونا، صادق. (۱۳۹۵). «جایگاه مؤلفه‌های هویت فرهنگی در کتاب‌های ادبیات فارسی». *پژوهش در بنامه‌ریزی درسی*. (شماره ۵۰)، ۱۰۱-۸۹.
۴۱. پیروز، لیلا. (۱۳۹۶). «تحلیل کتاب‌های فارسی دوره شش ساله ابتدایی بر پایه اجزای هویت ملی با توجه به جایگاه هویت ملی در آموزش و پژوهش ایران در سال ۱۳۹۵». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. دانشگاه آزاد اسلامی واحد بذرگان.
۴۲. تاجیک، محمد رضا. (۱۳۸۲). *روایت غیرت و هویت در میان ایرانیان*. تهران: فرهنگ گفتمان.
۴۳. جعفرزاده‌پور، فروزنده. (۱۳۸۹). «کتاب‌های درسی و هویت ملی (فرا تحلیل مطالعه‌های انجام شده درباره کتاب‌های درسی)». *مطالعات ملی*. (شماره ۴۲)، ۵-۳۱.
۴۴. جمعی از نویسندها. (۱۳۹۶). *تاریخ صنف دهم*. افغانستان: سازمان تألیف کتب درسی، وزارت معارف.
۴۵. جمعی از نویسندها. (۱۳۹۶). *تاریخ صنف یازدهم*. افغانستان: سازمان تألیف کتب درسی، وزارت معارف.
۴۶. جمعی از نویسندها. (۱۳۹۷). *تاریخ (۲) از بعثت پیامبر اسلام تا پایان صفویه (پایه یازدهم)*. تهران: شرکت چاپ و نشر کتاب‌های درسی.
۴۷. خدایار، ابراهیم. (۱۳۸۷). «هویت ملی در کتاب‌های درسی آموزش و پژوهش مورد مطالعه دوره متوسطه». *مطالعات ملی*. (شماره ۲۵)، ۵۲-۷۲.
۴۸. خسروانیان، حمید رضا. (۱۳۸۷). «ترسیم هویت ملی (ایرانی) در کتاب‌های درسی تاریخ متوسطه از سال ۱۳۴۲/۴-۱۳۴۳/۶». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. دانشگاه شهید بهشتی.
۴۹. داوری‌اردکانی، نگار. (۱۳۸۶). «نمادهای هویت ایرانی و زبان فارسی». *مطالعات ملی*. (شماره ۳۰)، ۲۶-۲۴.

۵۲. Parekh, Bhikhu. (1994). "Discourses on National Identity". *Political Studies*. (XLII), 492-504.
۵۳. Parekh, Bhikhu. (۱۹۹۵). "The concept of national identity". *Ethnic and Migration Studies*. (vol 21), 255-268.
۵۴. Simpson, Andrew. (2007). *Language and National Identity in Asia*. Oxford: Oxford University Press.
۵۵. Szegedy-Maszák, Mihály. (2003). "Literary History and National Identity". *Neohelicon*. (vol 30), 109-115.
۲۵. فیاض، ایراندخت. (۱۳۸۹). «بررسی نمادهای هویت ملی در کتابهای درسی تاریخ و علوم اجتماعی دوره متوسطه رشته‌های علوم انسانی، تجربی و ریاضی فیزیک در سال تحصیلی ۱۳۸۸-۱۳۸۹». *روانشناسی تربیتی*. (شماره ۱۷)، ۶۴-۲۹.
۲۶. کلاینبرگ، اتو. (۱۳۸۶). *روانشناسی اجتماعی*. ترجمه علی محمد کاردان. تهران: علمی و فرهنگی.
۲۷. گوهری مقدم، ابوذر. (۱۳۹۷). «بررسی منافع ملی و رابطه بین آنها در اندیشه مقام معظم رهبری»، *امنیت ملی*. (شماره ۲۸)، ۱۰۵-۱۲۸.
۲۸. گیدز، آتنوی. (۱۳۸۵). *جامعه‌شناسی*. ترجمه منوچهر صبوری. تهران: نشر نی.
۲۹. لطف‌آبادی، محسن. (۱۳۹۲). «بازنوانی نظری مفهوم هویت». *خودنامه*. (شماره ۱۰)، ۵۳-۶۷.
۳۰. لعل‌شاطری، مصطفی. (۱۳۹۲). «تأثیر غرب بر موسیقی نظامی ایران (از اواسط عصر ناصری تا پایان حکومت قاجار)». *پژوهشنامه تاریخ تمدن اسلامی*. (شماره ۱)، ۶۹-۹۲.
۴۱. لوکاس، هنری. (۱۳۸۲). *تاریخ تمدن*. ترجمه عبدالحسین آذرنگ. تهران: سخن.
۴۲. مشرقی، دیدار علی. (۱۳۸۹). *بحran هویت ملی در افغانستان؛ راهکارها و راه حلها*. تهران: سعید.
۴۳. مورن، ادگار. (۱۳۸۴). *هویت انسانی*. ترجمه امیر نیک-پی. تهران: قصیده‌سرا.
۴۴. نجار نهادنی، مریم. (۱۳۹۳). «تحلیلی بر هویت ملی در کتب درسی مطالعه موردی: مطالعات اجتماعی». *پژوهش‌های تربیتی*. (شماره ۲۹)، ۷۹-۱۰۱.
۴۵. نراقی، احسان. (۱۳۸۲). *آنچه خود داشت*. تهران: چاو.
۴۶. نکو روح، محمود. (۱۳۷۸). *درجست و جوی هویتی تازه*. تهران: چاپخشن.
۴۷. واعظزاده، حلیمه. (۱۳۹۲). «جایگاه هویت ملی در کتابهای درسی پایه ۱۰، ۱۱، ۱۲ در افغانستان». *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. دانشگاه الزهرا(س).
۴۸. واعظی، حمزه. (۱۳۸۱). *افغانستان و سازه‌های ناقص هویت ملی*. تهران: عرفانی.
۴۹. هاشمی، سید مسعود. (۱۳۸۸). *جامعه‌شناسی هویت ملی*. تهران: هورمزد.
50. Mostov, Julie. (1994). "Democracy and the politics of national identity". *Studies in East European Thought*. (vol 46), 9-31.
51. Sindi, Denis. (2011). "Psychological Citizenship and National Identity". *Community & Applied Social Psychology*. (vol 21), 202-214.